

moeten doordringen. Gemakkelijk was dit niet, waar het zoo moeilijk denkbaar is dat goodwill de bedrijfswinst gunstig beïnvloedt. Het resultaat van dezen rechtstrijd ontleent daaraan echter een groot deel van haar belangwekkende kracht.

B. VAN DEN BERG

**DE WETTELIJKE REGELING VAN HET
ACCOUNTANTSWEZEN**

Het bestuur van de Vereeniging van Academisch gevormde Accountants heeft tegen het ontwerp van de Staatscommissie-Accountantswezen 1928 enkele bezwaren, welke het aanleiding hebben gegeven, zich tot den Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid te wenden met het verzoek, eenige wijzigingen in dit ontwerp aan te brengen, indien eventueel een wetsvoorstel mocht worden ingediend tot regeling van het accountantswezen op basis van het rapport en het ontwerp dier commissie.

Uit den aard der zaak kan het bestuur, nadat het zijn bezwaren, uitvoerig toegelicht, aan den Minister heeft voorgelegd, thans niet ingaan op bedenkingen, door anderen dan den Minister naar voren gebracht.

Het valt inderdaad moeilijk deze houding te blijven innemen, indien bedoeld request aan critiek wordt onderworpen op een wijze, waarmede het Bestuur zich in het geheel niet kan vereenigen, en wanneer er beweringen in worden gelezen, die er niet in staan.

Het Bestuur acht het noodig dit op te merken naar aanleiding van het artikel van Mr. Dr. F. C. van Geer in het Maandblad voor Accountancy en Bedrijfshuishoudkunde van Februari 1931.

De Redactie van dit Maandblad heeft den volledigen (woordelijken) tekst van het request ter kennis van de lezers gebracht, alvorens bedoeld artikel op te nemen. (Een ander blad heeft er de voorkeur aan gegeven het request achterwege te laten en alleen het artikel van de hand van Mr. van Geer te plaatsen).

Het Bestuur van bovenvermelde vereeniging meent nu te moeten volstaan met verwijzing naar hetgeen in het request zelve is betoogd.

Namens het Bestuur van de Vereeniging van Academisch gevormde Accountants,

G. BRACKEL, Voorzitter.

J. BRANDS, Secretaris.

UIT HET BUITENLAND

Red.: W. BEIJDERWELLEN, J. E. ERDMAN,
C. A. HUYSMAN en A. M. VAN RIETSCHOTEN

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Drang naar steeds uitgebreider wettelijke voorschriften

In de Engelsche Companies Act worden talrijke voorschriften gegeven om het publiek tegen misbruik te beschermen. Daarbij is men reeds zeer ver gevorderd op den weg van het geven van gedetailleerde voorschriften ter voorkoming van ontoelaatbare handelingen, in plaats van het toepassen van een stelsel van algemeene bepalingen. Dit leidt natuurlijk tot steeds

uitgebreider voorschriften en, hetgeen vooral gevaarlijk is, tot incidenteele voorschriften, naar aanleiding van voorgekomen misbruiken. Zoo werd b.v. in het Lagerhuis, vermoedelijk naar aanleiding van hetgeen in de „Hatry-affaire” was gebleken, gevraagd, om in de Companies-Act registratie van overheidswege van uit te geven aandelen voor te schrijven, teneinde te voorkomen, dat maatschappijen frauduleus meerdere aandelen van hetzelfde nummer zouden kunnen uitgeven. Voor de bestraffing van een dergelijke fraude zou deze bepaling geheel overbodig zijn, omdat de Forgery Act 1913 daarin reeds voorziet. Op deze wijze zal men kunnen doorgaan bepalingen te ontwerpen ter voorkoming van fraudes, die zich eens hebben voorgedaan, om daarin toch telkens weer voor het feit geplaatst te worden, dat den fraudeur toch nog andere wegen blijken open te staan. Een zoo sterk mogelijke, preventieve werking van wetten, die algemeene bepalingen bevatten, en tegen overtreding zware straffen eischen, komen ons voor het bedrijfsleven nuttiger voor, dan uitgebreide voorschriften, die steeds weder aanvulling behoeven. Wat een werk en kosten b.v. zullen jaar in jaar uit gemaakt moeten worden, wanneer een voorschrift tot registratie van aandelen, als hier boven genoemd, tot stand zal zijn gekomen.

Nu ook bij ons de wetgever blijkens onze nieuwe wet op de N.V. deze weg van gedetailleerde voorschriften is ingeslagen, mogen wij ons wel eens spiegelen aan de ervaringen, die anderen met een dergelijk systeem hebben opgedaan.

(*The Incorporated Accountants' Journal Jan. 1930*)

Propaganda

Door het Engelsche Ministerie van Arbeid is, in samenwerking met de leiders van openbare middelbare scholen, een serie vlugschriftjes ten dienste van de beroepskeuze uitgegeven. In die serie is nu als No. 6 verschenen „Accountancy”. Zelfs in Engeland is dit de eerste maal, dat van officieele zijde getracht wordt het wezen en de beteekenis van het accountantsberoep grootere algemeene bekendheid te verschaffen.

(*The Incorporated Accountants' Journal Jan. 1930*)

Accountants wettelijke aansprakelijkheidsverzekering

Aan een advertentie over bovengenoemd onderwerp ontleenen wij het volgende: „de ervaring leert, dat er een toenemende tendens waarneembaar is tot het eischen van schadevergoeding van accountants en liquidateuren in gevallen van vergissingen nalatigheid e.d. De Companies Consolidation Act verzwart de aansprakelijkheid nog aanmerkelijk. Volledige bescherming kan verkregen worden tegen matige kosten.”

Inderdaad het ei van Columbus voor een groot aantal der moeilijkheden, waarvoor de accountant zich bij de uitoefening van zijn praktijk geplaatst ziet. Of deze verzekering in Engeland eenigen opgang maakt, is ons niet bekend; dat zij bij ons vrijwel in het geheel niet voorkomt, meenen wij wel te kunnen aannemen. En gelukkig! Want een dergelijke verzekering moet op den duur funest werken op het verantwoordelijkheidsgevoel, dat juist in ons vak zoo'n groote beteekenis heeft en behoort te houden.

(*The Incorporated Accountants' Journal*)

Incompetente accountants en fraude

Op grond van de „Friendly Societies Act 1896” moet elk jaar de jaarrekening van een dergelijke wederkeerige verzekeringsmaatschappij door accountants ondertekend, aan den fiscus worden overgelegd. Daar geen beperkende bepalingen be-

staan, betreffende de benoeming van accountants, is deze controle dikwijls aan leeken of althans incompetent accountants overgelaten. Tal van malen bleek, ondanks die controle, fraude voor te komen, die door de z.g. accountants had moeten worden bemerkt. Daarom werd het volgende van overheidswege onder hun aandacht gebracht:

„Ieder, die de door de wet verlangde accountants-verklaring „teekent, zonder de jaarrekening met de boeken en desbetreffende bewijsstukken te hebben vergeleken en niet de noodige „stappen neemt om zichzelf te overtuigen, dat de jaarrekening „overigens ook in overeenstemming is met de wet, is schuldig „aan een overtreding, welke met een boete van ten hoogste „£ 50.— wordt gestraft. Als dus iemand, die gevraagd wordt „als accountant op te treden, zich daartoe niet competent acht, „moet hij zulks weigeren”.

Dat deze waarschuwing tot gevolg heeft gehad, dat meerdere z.g. accountants ontslag uit hun functie hebben genomen, bewijst wel, dat de Engelse wet door accountantcontrole voor te schrijven, zonder tevens dat beroep wettelijk te regelen, niet het nagestreefde doel in ieder opzicht heeft bereikt. The Incorporated Accountants' Journal publiceert een tiental gevallen van onontdekt gebleven fouten en fraudes bij bedoelde Friendly Societies.

(The Incorporated Accountants' Journal Febr. 1930)

Het instituut voor arbitrage

Degenen, die in Engeland belang hebben bij een goed systeem van arbitrage, speciaal voor de oplossing van geschillen, gerezen in het bedrijfsverkeer, zijn vereenigd in het Institute of Arbitrators. Hierin zijn dus niet alleen opgenomen zij, die er hun beroep van maken als arbiter op te treden, doch ook zij, die voor de geschillen, waarin zij uit hoofde van hun bedrijf betrokken worden, door arbitrage willen doen beslechten en tot het propageeren van die methode willen medewerken.

Het Institute of Arbitrators stelt zich ten doel om arbitrage meer en meer in het zakenleven ingang te doen vinden, door beroepsarbiters op te leiden. Zij, die van de noodige bekwaamheden hebben blijk gegeven, kunnen dan als beroepslid (professional member) tot het Institute toetreden.

Het feit, dat in Engeland zich op dit gebied een vereeniging van eenige beteekenis heeft ontwikkeld, doet vermoeden, dat de voordeelen die arbitrage heeft boven gerechtelijke beslissing reeds meer algemeen worden erkend. Toch komt het ons voor, dat, hoe langzaam de wettelijke weg ook moge werken, en hoe kostbaar die beslechtingsmethode, door de niet te voorkomen ondeskundigheid van de rechters op het speciale terrein van b.v. een bepaalden tak van bedrijf, ook moge zijn, arbitrage daarvoor toch slechts in heel bijzondere gevallen kan in de plaats treden. De gerechtelijke weg heeft toch nog altijd als voordeelen: de publieke behandeling en in aansluiting daaraan de vorming van een jurisprudentie, die publiek eigendom is, en de onafhankelijke positie van de rechters, welke hun belangeloosheid en onbevooroordeeldheid waarborgt.

(The Incorporated Accountants' Journal April 1930)

Het gemengd bedrijf als ondernemingsvorm voor openbaarnutsbedrijven

De publiekrechtelijke lichamen konden in Frankrijk, vóór de vorm van gemengd bedrijf bestond, alleen in twee vormen aan het bedrijfsleven deelnemen; door regie of door concessie.

Later zijn daaruit ontstaan: regie, met aandeel in de winst

voor den uitvoerder; winstdeeling door het publiekrechtelijk lichaam in een particulier bedrijf.

Bij openbaarnutsbedrijven, uitgeoefend op de basis van een concessie, bleek na den oorlog veelal tot behoud van de publieke diensten, door de concessionarissen te verzorgen, overheidssteun geboden. Daaruit bleek de ongewenstheid van de verhouding, waarbij zoolang er winst gemaakt wordt, deze aan den particulieren ondernemer komt en als er verliezen van groote beteekenis komen, zoodat het bedrijf gevaar loopt, van overheidswege ingegrepen moet worden om de diensten in het leven te houden. Tevens bestond daarbij het bezwaar van de onmondigheid van de overheid tegenover het winststreven van concessionarissen.

Door den na den oorlog opgekomen vorm, het gemengd bedrijf, wordt het mogelijk de publiekrechtelijke lichamen medezeggenschap te geven, zonder dat van hen de geheele industriële activiteit behoeft uit te gaan. Door middel van het gemengd bedrijf kan een verdeling over de concessie-gevende en de concessie-verkrijgende partij tot stand komen t.a.v. de zorg voor de „service” te algemeenen nutte, de verantwoordelijkheid voor het (o.a. ook financieel) beheer en de winsten en verliezen.

Achtereenvolgens is in Frankrijk het gemengd bedrijf wettelijk mogelijk gemaakt voor:

- 1919 het winnen van elektrische energie uit waterkracht,
- 1920 aanleg en exploitatie van hoogspanningsnetten in de bevrijde gebieden,
- 1921 regularisatie van de Rhône.

Op grond van de wet van 1919 ontstaat het gemengd bedrijf door aankoop van de concessie met aandelen. Bovendien kan van overheidswege nog met leeningen worden deelgenomen. Op grond van haar aandelenbezit benoemt de overheid ook haar vertegenwoordigers in het bestuur, waardoor haar eenzijdig medezeggenschap is gewaarborgd, anderzijds medeverantwoordelijkheid aan haar is opgelegd.

(L'Administration locale, 1e, 2e en 3e kwartaal 1930)

v. R.

EFFICIËNTIE

Red.: C. A. BLAZER en L. POLAK

Transport van kisten van Pakkerij naar Expeditie

In de „Korte Mededeelingen” van het Nederlandsch Instituut voor Efficiëncy”, vonden wij onder No. 239 een „voorbeeld” op welke wijze de gegevens, die de „Bedrijfsstudiegroep voor Transportmiddelen in het bedrijf” verzamelt, kunnen worden gebruikt.

Vraag.

Een fabriek heeft per dag 500 kisten te vervoeren van pakkerij naar expeditie, afstand 200 M. of 400 M. heen en terug.

De kisten hebben afmetingen van 500 × 400 × 400 en wegen 50 K.G.

Hoe kunnen de kisten het voordeligst worden vervoerd?

Welke kapitaalsuitgaven zijn hiervoor nodig?

Antwoord.

Uit onderstaande opstelling volgt, dat de auto voordeliger is. Zij is tevens nog 3 uur per dag voor ander werk beschikbaar.

De onderstreepte getallen zijn uit de enquêtelijst af te lezen.

De hier gebruikte cijfers zijn gefingeerd.